

Digitaliseringsstyrelsen

Sendt til: til kahevi@digst.dk med kopi til emimol@digst.dk og markie@digst.dk

Dato 14. oktober 2025

Høringssvar over forslag til AI-loven

Danske Advokater takker for muligheden for at afgive høringssvar. Dette høringssvar er udarbejdet i samarbejde med Danske Advokaters Fagudvalg for Databeskyttelse og Foreningen Danske IT-advokater, som fungerer som Danske Advokaters fagudvalg for it-ret.

Danske Advokater støtter generelt lovforslaget, men har nogle forslag til justeringer og præciseringer af visse bestemmelser.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

(1) Lovforslagets § 2 om kompetente myndigheder

Lovforslagets § 2 lyder:

§ 2. Ministeren for digitalisering fastsætter efter forhandling med vedkommende minister regler om, hvilke myndigheder, der skal varetage funktionen som national kompetent myndighed, herunder som bemyndigende myndighed, jf. artikel 28, stk. 1, i forordningen om kunstig intelligens, eller markedsovervågningsmyndighed, jf. artikel 70, stk. 1, i forordningen om kunstig intelligens.

De relevante dele af bemærkningerne til lovforslaget (afsnit 2.2) lyder:

I den gældende § 2, stk. 1, i lov om supplerende bestemmelser til forordningen om kunstig intelligens er Digitaliseringsstyrelsen, Datatilsynet og Domsstolsstyrelsen udpeget som nationale kompetente myndigheder, jf. artikel 70, stk. 1, i forordningen om kunstig intelligens.

Vi konstaterer, at Datatilsynet i det nye lovudkast ikke længere udpeges i selve loven som national kompetent myndighed. Datatilsynet fremgår dog fortsat af de særlige bemærkninger til § 17:

”Datatilsynet er markedsovervågningsmyndighed for de forbudte former for AI-praksis, der er omfattet af artikel 5, stk. 1, litra d, og artikel 5, stk. 1, litra g, i det omfang disse ikke er omfattet af det danske retsforbehold.

Hvis Datatilsynet ikke længere skal være udpeget som national kompetent myndighed i loven, bør ovennævnte afsnit i bemærkningerne udgå eller tilpasses.

Vi bemærker, at Datatilsynet har en særlig dyb ekspertise i beskyttelse af personoplysninger, cybersikkerhed og grundlæggende rettigheder, og bidrog udpegning af Datatilsynet efter den gældende AI-lov til, at Danmark efterlever kravet i AI-forordningens art. 77(2). Af bestemmelsen fremgår, at de nationale kompetente myndigheder, der bl.a. skal *”råde over et tilstrækkeligt antal medarbejdere på fast basis, hvis kompetencer og ekspertise spænder over en indgående forståelse af AI-teknologier, data og databehandling, beskyttelse af personoplysninger, cybersikkerhed, grundlæggende rettigheder, sundheds- og sikkerhedsrisici og viden om gældende standarder og retlige krav”*.

Ydermere, og relateret til ovenstående, så fremgår det flere steder af forordningen, at nationale tilsynsmyndigheder skal udpege og inddrage *”nationale offentlige myndigheder eller organer, der fører tilsyn med eller håndhæver overholdelsen af forpligtelser i henhold til EU-retten om beskyttelse af de grundlæggende rettigheder.”* Disse ses allerede udpeget på Digitaliseringsstyrelsens hjemmeside, men lovforslaget indeholder ingen adressering af, hvordan disse myndigheder skal inddrages i sagsbehandlingen og håndhævelsen, således som det er foreskrevet i forordningens art. 73(7), 79(2) og 82(1). Vi opfordrer til, at dette bliver tilføjet til bemærkningerne.

(2) Lovforslagets § 5 om markedsovervågningsmyndighedernes mulighed for at afkræve nødvendige oplysninger

Danske Advokater opfordrer til, at udstrækningen af oplysningspligten i § 5 gøres mere klar. Det omtales i bemærkningerne til § 5, at pligten ikke alene - som ordlyden antyder - indeholder en *oplysningspligt*, men tillige i nogle tilfælde en *dokumentationspligt*. Lovforslaget synes derfor at fordrer, at der findes dokumentation hos de enkelte subjekter, men lovforslaget giver ikke nærmere bidrag til forståelsen af omfanget og dybden heraf. Uanset at kontrolsubjekter generelt skal være i stand til at dokumentere deres vurderinger under AI-forordningen, kan det overvejes at lade den relevante ressortmyndighed fastlægge det nødvendige dokumentationsniveau.

Dertil kommer, at det i lovforslagets § 5, stk. 3, foreslås, at de oplysninger, som er omfattet af artikel 18, stk. 1, i forordningen om kunstig intelligens, opbevares i en periode på 5 år, efter AI-systemet er blevet bragt i omsætning eller ibrugtaget, hvis udbyderen eller dennes bemyndigede repræsentant går konkurs eller indstiller sine aktiviteter. Vi opfordrer til, at det gøres mere klart, hvordan opbevaringspligten i sådanne tilfælde skal effektueres, når den pågældende udbyder er konkurs eller ophørt.

(3) Lovforslagets § 7 om markedsovervågningsmyndighedernes udstedelse af midlertidigt forbud

Lovforslagets § 7 medfører en vidtgående og potentielt indgribende forbudsbeføjelse for markedsovervågningsmyndighederne. Lovforslaget giver imidlertid ikke i lovbestemmelsen eller i lovbemærkningerne en afgrænsning af, hvornår et forbud kan udstedes – der skal blot foreligge en *”risiko”*.

Det er sædvanligt, at forbud kan udstedes over for handlinger, som strider mod materielle forpligtelser i den pågældende lov.

Lovforslagets § 7 udmønter AI-forordningens art. 79(2), som anvender formuleringen, at myndighederne skal se på *”overholdelse af alle de krav og forpligtelser, der er fastsat i denne forordning”* henholdsvis *”kravene og forpligtelserne i denne forordning”*.

Forordningen synes således at følge den sædvanlige – og påkrævede – måde at formulere sådanne beføjelser på.

Dermed har de berørte aktører en rimelig – og tilstrækkelig – grad af forudsigelighed i forhold til, hvornår markedsovervågningsmyndighederne kan udøve en begrænsning i aktørernes erhvervsfrihed.

Det er Danske Advokaters opfattelse, at bestemmelsen og lovforarbejderne ikke i den nuværende udformning er tilstrækkeligt klare til, at bestemmelsen kan udgøre et retligt grundlag for en begrænsning af aktørernes handlefrihed gennem et administrativt forbud. Vi anbefaler derfor, at bestemmelsen og lovforarbejderne omskrives.

(4) Lovforslagets § 8 om muligheden for kontrol af AI-systemer

En ordlydsfortolkning af lovforslagets § 8 indikerer, at markedsovervågningsmyndigheden i alle tilfælde kan kræve omkostninger til tekniske undersøgelser refunderet af operatøren. Sådanne omkostninger kan være væsentlige. Det kan ikke udledes af bemærkningerne til lovforslaget, om en sådan opkrævning *kun* kan finde sted i tilfælde af manglende overensstemmelse med AI-forordningen.

Danske Advokater anbefaler, at det præciseres i loven, i hvilket omfang operatøren er forpligtet til at refundere omkostningerne.

(5) Lovforslagets § 12 om offentliggørelse af AI-systemer, der ikke er i overensstemmelse med reglerne

Efter lovforslagets § 12, stk. 2, kan: ”Oplysninger, som vedrører tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller drifts- og forretningsforhold, eller oplysninger, som ud fra en konkret vurdering er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, som oplysningerne angår, kan kun videregives, hvis dette er nødvendigt for at beskytte menneskers sikkerhed og sundhed.”

AI-forordningen har dog til formål at sikre et højt niveau af beskyttelse af sundhed, sikkerhed og de grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i chartret, herunder demokratiet, retsstatsprincippet og miljøbeskyttelse, mod de skadelige virkninger af AI-systemer i Unionen, jf. AI-forordningens artikel 1, stk. 1 - ikke kun at beskytte menneskers sikkerhed og sundhed.

Danske Advokater opfordrer derfor til, at man i lovforslagets § 12, stk. 2, efter: ”sikkerhed og sundhed” tilføjer: ”samt de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder”.

I relation til § 12 bemærkes tillige, at det ikke fremgår tilstrækkeligt klart af bestemmelsen eller de særlige bemærkninger hertil, hvorvidt der også fremover vil være hjemmel til at markedsovervågningsmyndighederne kan offentliggøre deres afgørelser. En sådan hjemmel findes i den gældende lovs § 7, men den foreslåede § 12 påbyder alene at advare offentligheden om et konkret AI-system, ”hvis det er nødvendigt”.

(6) Lovforslagets § 17 om bødestraf

Uddrag af lovforslagets § 17:

§ 17. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der:

- 1) - 10) ...
 - 11) undlader at give markedsovervågningsmyndighederne oplysninger efter § 5,
 - 12) - 13) ...
 - 14) undlader at efterkomme påbud eller midlertidige forbud udstedt efter § 6, stk. 1, og § 7.
- Stk. 2 - 4...”

Den for de flestes væsentligste bestemmelse i AI-forordningen er artikel 4 om AI-færdigheder, der i medfør af AI-forordningens artikel 3, nr. 56, er færdigheder, viden og forståelse, der giver udbydere, idriftsættere og berørte personer mulighed for under hensyntagen til deres respektive rettigheder og forpligtelser i forbindelse med denne forordning at idriftsætte AI-systemer på et informeret grundlag samt at øge bevidstheden om muligheder og risici ved AI og den mulige skade, som den kan forvolde.

Vi bemærker, at den eneste sanktionsmulighed for manglende overholdelse af kravet om AI-færdigheder i første omgang (i udgangspunktet) er udstedelse af et påbud i medfør af lovforslagets §§ 6 og 7. Først efter påbuddet siddes overhørig kan manglende AI-færdigheder sanktioneres i medfør af lovforslagets § 17, stk. 1, nr. 14.

Anderledes *kan* det forholde sig, hvis oplysningspligten (nævnt ovenfor i punkt 2) giver grundlag for at kræve et vist niveau af AI-færdigheder *dokumenteret* på forespørgsel, hvorefter manglende AI-færdigheder kan strakssanktioneres efter lovforslagets § 17, stk. 1, nr. 11, hvis ikke udbyderen henholdsvis idriftsætteren er i stand hertil.

Danske Advokater opfordrer til, at konsekvensen af den valgte løsning genovervejes.

Afsluttende bemærkninger

Danske Advokater står gerne til rådighed for uddybende spørgsmål eller dialog.

Med venlig hilsen

Charlotte Hvid Olavsgaard
Juridisk konsulent